

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 877/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиља АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Чудић, адвокат из ..., против тужене Установе заједничких послова Института у Сремској Каменици, чији је пуномоћник Ивана Шумоња – Матовина, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 92/22 од 27.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против дела решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 92/22 од 27.10.2022. године, којим је усвојена жалба тужиља и преиначено решење о трошковима поступка садржано у решењу Основног суда у Новом Саду П1 1487/2021 од 16.09.2022. године, те одлучено о трошковима жалбеног поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 92/22 од 27.10.2022. године, жалба тужиља делимично је усвојена, па је решење Основног суда у Новом Саду П1 1487/2021 од 16.09.2022. године у делу одлуке о парничним трошковима (став 2), преиначено тако што су обавезане тужиље да туженој солидарно надокнаде трошкове поступка у износу од 16.500,00 динара, уместо у износу од 34.500,00 динара, у року од осам дана, док је у преосталом жалба тужиља одбијена и првостепено решење у непреиначеном делу, потврђено. Тужена је обавезана да тужиљама надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 11.880,00 динара у року од осам дана.

Против правноснажног решења у другом степену, у делу којим је усвојена жалба тужиља и решење о трошковима првостепеног поступка преиначено, те тужена обавезана да тужиљама надокнади трошкове другостепеног поступка, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија није дозвољена по члану 410. став 2. тачка 5, сагласно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. овог члана прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против другостепеног решења у делу одлуке о трошковима поступка, дакле, против решења којим је одлучено о споредном тражењу, па ревизија није дозвољена. Иако је побијаним решењем преиначено првостепено решење о трошковима поступка на штету тужене, нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и када је посебном одредбом закона одређено да ревизија против одлуке о споредном тражењу није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, у ставу другом изреке, донета је на основу чланова 165. став 1 и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**